

Sygn. akt III Ca 470/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowy Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2021 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. G.

przeciwko Gminie G.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 8 stycznia 2019 r., sygn. akt I C 352/17

1. oddała apelację;
2. nie obciąża powódki kosztami postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 470/19

UZASADNIENIE

Powódka L. G. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanej Gminy G. kwoty 7 000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 11 12 2016r. oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że pozwana jest zarządcą cmentarza, na którym powódka dokonała rezerwacji kwatery grobowej przy grobie swojego syna, wskazując że na przynależnym jej miejscu pochowano inną osobę przez co zostało naruszone dobro osobiste powódki w postaci kultu pamięci zmarłego, a powódka popadła z tego powodu w rozpacz, co spowodowało jej psychiczne cierpienia.

Pozwana Gmina G. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu.

Przyznała, że powódka uiściła opłatę rezerwacyjną za kwaterę grobową obok grobu swojego syna oraz, że na zarezerwowanym przez nią miejscu została pochowana inna osoba. Zarzuciła, że powyższe było skutkiem błędu systemu informatycznego, przez co w sprawie nie zachodzi działanie bezprawne i zawinione. Nadto zarzuciła, że żądanie powódki jest wygórowane.

W toku postępowania pozwana wniosła o zawiadomieniu o procesie jej ubezpieczyciela – Towarzystwo (...) w W..

Towarzystwo wniosło o oddalenie powództwa w całości w stosunku do pozwanej Gminy G. oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Zarzuciło, że powódka nie wykazała wysokości żądania oraz brak legitymacji biernej pozwanej oraz własnej.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim postanowieniem z dnia 19 12 2017r. uwzględnił opozycję przeciwko wstąpieniu interwenienta ubocznego Towarzystwa (...) w W..

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w wyroku z dnia 8 01 2019r. oddalił powództwo (pkt 1) oraz nie obciążył powódki kosztami procesu (pkt 2).

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 24, 415, 429, 448 oraz 471 k.c.

Stwierdził, że prawo do kultu pamięci zmarłego jest dobrem osobistym, a jego naruszenie wynikało z niewłaściwego przeniesienia danych ze starego systemu informatycznego do nowego systemu informatycznego, który służy do obsługi m.in. rezerwacji kwater grobowych. Następnie ocenił, że pozwana nie ponosi odpowiedzialności za niewłaściwie przeprowadzoną migrację danych albowiem powierzyła jej przeprowadzenie osobom, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności (osoby te posiadały wymagane licencje). Ponadto wskazał, że pozwana przeprowadziła wrywkową weryfikację prawidłowości transferu danych, która nie wykazała nieprawidłowości, w konsekwencji czego pozwana zachowała wystarczające „reguły ostrożności”, albowiem nie można od niej wymagać aby przeprowadziła weryfikację danych co do każdego grobu. W konsekwencji powyższego oddalił powództwo. Wyjaśnił, że w rozumieniu art. 471 k.c. pozwana odpowiada za niewykonanie zobowiązania i odpowiedzialna jest na mocy art. 474 k.c. za działania osoby której powierzyła wykonanie zobowiązania (zewnątrznemu profesjonalnemu podmiotami), wskazując jednak, że odpowiedzialność z art. 471 k.c. jest odpowiedzialnością kontraktową a ta nie obejmuje możliwości żądania zadośćuczynienia, a szkoda o której mowa w art. 471 k.c. jest szkodą majątkową, nie zaś krzywdą. Jednocześnie wskazał, że żądanie zadośćuczynienia jest uwarunkowane od spełnienia przesłanek odpowiedzialności deliktowej (za czyn niedozwolony), które nie zaszły.

O kosztach procesu orzekł na podstawie regulacji art. 102 k.p.c., albowiem w jego ocenie sprawa miała nietypowy charakter, a to że pozwana nie ponosi odpowiedzialności w procesie było skutkiem ustaleń dokonanych przez sądem, wskazując że pozwana nie powoływała się na zwolnienie jej z odpowiedzialności, przez co powódka mogła przypuszczać, że roszczenie będzie zasadne.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim postanowieniem z dnia 12 04 2021r. uzupełnił wyrok tego Sądu z dnia 8 01 2019r. poprzez dodanie punktu 3 w brzmieniu odrzucić wnioski powódki o zasądzenie kosztów procesu od Towarzystwa (...) w W.”.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka L. G.**, która wnosila o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu za obie instancje. Ewentualnie wniosła o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania „przy uwzględnieniu kosztów dotychczasowego postępowania”.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono przepisy prawa materialnego tj. regulację art. 415, 429, 448, 471 oraz 474 k.c. poprzez ich niezastosowanie.

W uzasadnieniu apelacji podnosiła, że powierzenie czynności osobie trzeciej, które na mocy regulacji art. 429 k.c. zwalania od odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez przedsiębiorstwo trudniące się zawodowo wykonywaniem określonych czynności nie wyklucza odpowiedzialności powierzającego (pозwanej) za szkodę wyrządzoną jego własnym zaniechaniem. Podnosiła, że skoro uiściła opłatę rezerwacyjną za kwaterę grobową, a we wskazanej kwaterze pochowano inną osobę, to naruszenie pozwanej miało charakter bezprawny, wskazując że pozwana miała wystarczająco dużo czasu, aby dokonać pełnej kontroli transferu danych, która zapobiegałaby omyłce na skutek której nie dotrzymano warunków umowy zawartej z powódką (rezerwacji kwatery grobowej), zaznaczając że „rezerwacji miejsc na pochówek było zaledwie 30”. Ponadto podniosła, że z materiału sprawy wynika, że pracownik

pozwanej przed pochowaniem osoby trzeciej w kwaterze grobowej zarezerwowanej przez pozwaną, powinien dokonać weryfikacji dostępności kwatery w terenie. Zarzuciła także, że w doktrynie postuluje się, aby w zakres pojęcia szkody w ramach odpowiedzialności kontraktowej włączyć także krzywdę wyrządzoną naruszeniem zobowiązania (analogia do art. 445 k.c.).

W odpowiedzi na apelację **pozwana Gmina G.** wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu.

Przewodniczący Sądu Okręgowego w G.dnia 6 05 2021r. postanowił rozpoznać sprawę według przepisów o postępowaniu uproszczonym.

Sąd Odwoławczy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie powódki, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę i skonstruował prawidłową podstawę faktyczną orzeczenia.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w zebranych w sprawie materiale dowodowym, którego ocena jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął ze własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa.

Powódka dochodziła w niniejsze sprawy zapłaty zadośćuczynienia za naruszenie przez pozwaną jej dobra osobistego, w postaci kultu pamięci zmarłego jej syna

na skutek nienależytego wywiązania się przez pozwaną ze zawartej przez strony umowy rezerwacji miejsca pochówku powódki.

Jej roszczenie ma zatem oparcie w regulacji art. 24 § 1 zd. 3 k.c., zgodnie

z którą osoba której dobro osobiste zostało naruszone „Na zasadach przewidzianych

w kodeksie może żądać zadośćuczynienia pieniężnego”.

Zasadniczo nie jest możliwe żądanie zapłaty zadośćuczynienia w razie naruszenia dobra osobistego wskutek niewykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie zobowiązania wyczerpuje jednocześnie znamiona deliktu, tzn. zachodzi zbieg odpowiedzialności kontraktowej i deliktowej (art. 443, wyrok SN z 17.12.2004 r., II CK 300/04, LEX nr 146416).

Wówczas jednak podstawą prawną żądania o zapłatę zadośćuczynienia pozostają w istocie przepisy o odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego, a konkretnie w niniejszej sprawie regulacja art. 448 k.c., (przewidziano w niej możliwość zasądzenia zadośćuczynienia w przypadku naruszenia dobra osobistego), z tym jednak, że w przewidzianych w prawie wypadkach może dojść do zwolnienia podmiotu naruszającego formalnie dobro osobiste od odpowiedzialności

Z taką też sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Pozwana powierzyła bowiem wykonanie migracji danych w systemie informacyjnym (...) osobom, które w zakresie swojej zawodowej działalności trudnią się wykonywaniem takich czynności (tj. B. M. oraz G. M. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) s.c.

w M.).

Po zakończeniu tych prac przeprowadziła wyrywkową kontrolę prawidłowości przeprowadzonej migracji, które nie ujawniły żadnych nieprawidłowości.

W tej sytuacji nie zachodziła potrzeba przeprowadzenia weryfikacji całości prac związanych z przeprowadzoną migracją danych, stąd też zarzut skarżącej,

że podjęte przez nią działania kontrolne były niewystarczające jest nieuzasadniony.

Biorąc to pod uwagę Sąd Rejonowy słusznie zatem ocenił, że pozwana skutecznie uwolniła się od odpowiedzialności przy zastosowaniu regulacji art. 429 k.c..

Z tej przyczyny brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa w kontekście przywołanej powyżej regulacji art. 488 k.c., jak również przy zastosowaniu regulacji art. 471 k.c.

Znalazło to ostatecznie prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu, wobec czego apelacja powódki jest bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c.

i jako taka na mocy zawartej w nim regulacji podlegała ona oddaleniu.

Reasumując, zaskarżony wyrok odpowiada prawu i dlatego apelację,

jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o regulację art. 102 k.c. z tych samych względów, którymi kierowano się przy orzekaniu zasadności zaskarżonego rozstrzygnięcia o kosztach procesu za pierwszą instancję.

SSO Leszek Dąbek